

علی حصوری

گزارش کتیبه‌های قلعه بهمن

قلعه‌ای که چند سالی است شناخته و به قلعه بهمن معروف شده است، دزی است از سنگ آهکی یکپارچه در قله یکی از کوههای بلند منطقه سردسیر شمال غربی آباده بین سمیرم و یزد خواست و آباده و مردم محل آن را قلعه سنگی می‌نامند. نزدیکترین ده بزرگ به قلعه، بهمن نام دارد. قلعه در دو کیلومتری ده جدید الاحداشی قرار دارد که قلعه مختارخان نامیده می‌شود (این ده ساله است)

این قلعه ویران شده است و تنها آثار دیواره جنوبی آن پا بر جاست. این دیواره بر روی صخره سنگ یکپارچه‌ای بنا شده بود که خود لااقل ده متر ارتفاع دارد. در پای قلعه (قلعه غربی) دو آب انبار بزرگ پله دار هست و بالای یکی از آب انبارهای خستین کتیبه‌ای خود نهائی می‌کند. متاسفانه حروف کتیبه خرد شده و ریخته. در آغاز حتی حدس این که این کتیبه ایرانی است یا نه مشکل بود و بالاخره پس از کوشش بسیار نیز شناخته نشد اما مسلم گردید که کتیبه به خطی از خطهای شناخته شده ایرانی نیست. این کتیبه نشان می‌دهد که دز بهمن بسیار کهنه است و شاید حتی پیش از هخامنشیان مورد استفاده بوده است. در هر صورت این کتیبه از کهن ترین کتیبه‌های ایران است.

بقیه کتیبه‌ها در بالای قلعه قرار دارد و با آن که بسیار سطحی و کم عمق و با قلمی نازک کنده شده‌اند و بیش از این کتیبه در معرض پدیده‌های طبیعی هستند بسیار سالمتر مانده‌اند.

راه ورود به قلعه از ضلع جنوبی است از میان سوراخ سنگ و بالاخره سه چهار پله مانند بسیار کج و ناهموار که فقط یک نفر آن هم با اشکال می‌تواند از آن بگذرد.

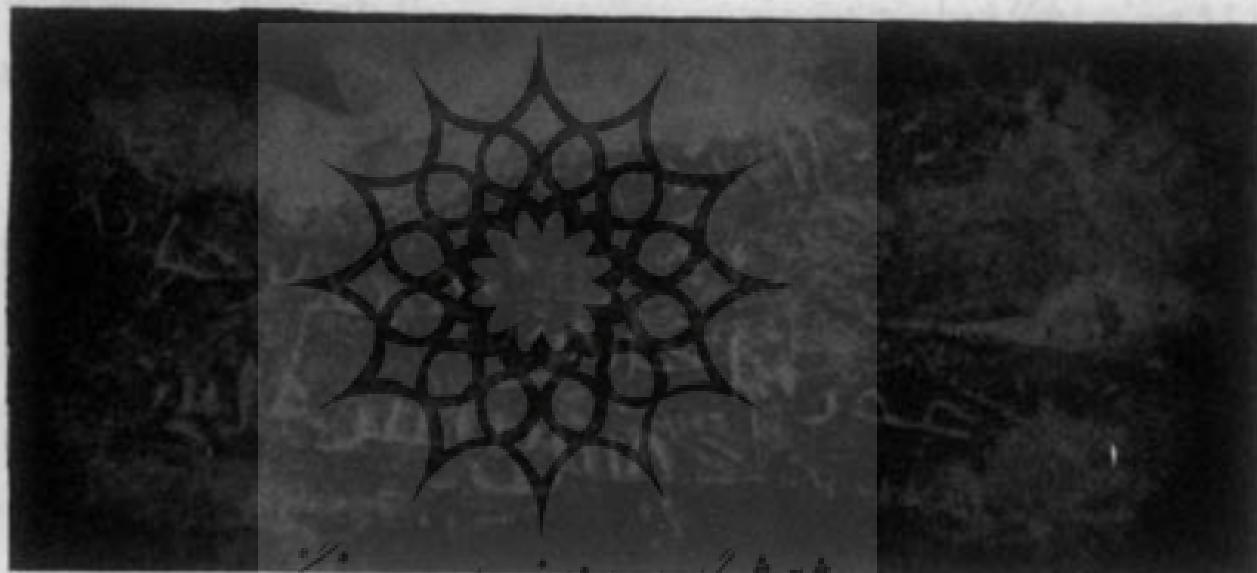
در ضلع شمالی قلعه روی صخره سنگ زمین چند کتیبه به خط کوفی و یک کتیبه به خط پهلوی دیده می‌شود. شاید مهمترین کتیبه این گروه همان کتیبه پهلوی باشد که اینجا نب در کوشش برای خواندن آن فهمیدم که یکی از کتیبه‌های کوفی خلاصه‌ای از ترجمه همان کتیبه است. این دو کتیبه را نگارنده طی مقاله‌ای خواندم و گزارش کردم که در *Acta Iranica* چاپ خواهد شد و به همین دلیل اینجا با مختصر توضیح فقط متن دو کتیبه را می‌آورم.

عکس شماره ۱

ZNH kl't h'z m mh m 'n	
'p't'n klt SNT (?) 5 (?)	
'whrmzd hng'm	
.....	
..... 6	

ترجمه. این قلعه را حازم بن محمد تعمیر کرد سال ۱۶۵ به روز هرمزد بر....
..... ع (عکس شماره ۱۱)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
عکس شماره ۲

ستاد جامع علوم انسانی

عمرها حازم بن محمد بن جنانه
سنته خمس(و) سنین (و) مائه (عکس شماره ۲۵)

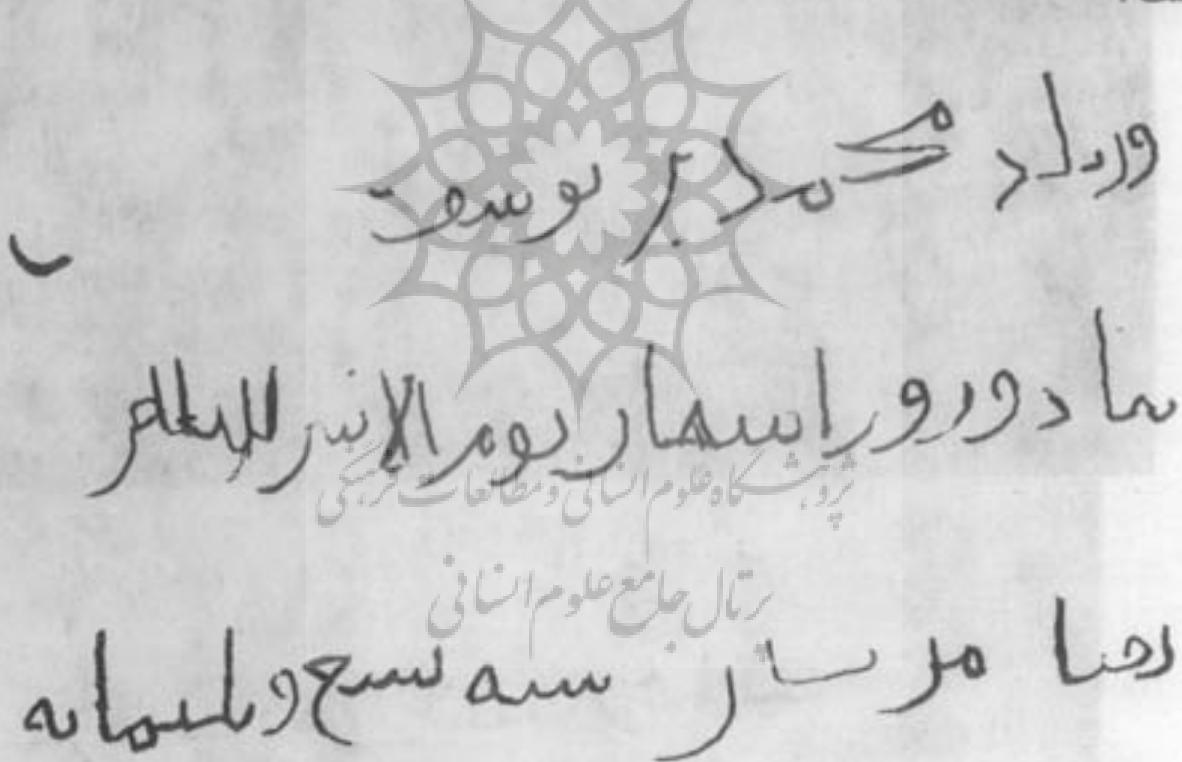
عمرها حازم بن محمد بن جنانه
سنته خمس(و) سنین (و) مائه (عکس شماره ۲۵)
از این قرار تردیدی نیست که شخصی به نام حازم بن محمد (شاید از

مقالات) این قلعه را در سال ۱۶۵ هجری تعمیر کرده است و این قرینه‌ای است
براین که قطعاً "دز پیش از قرن دوم هجری سالم بوده و شاید در زدو خوردگاهی
اوائل اسلام صدمه دیده است!

کتیبه‌پهلوی دارای تاریخ یزدگردی بوده که فقط نام روز هرمذ از آن باقی‌مانده
است.

قرینه وجود تاریخ یزدگردی کتیبه، دیگری است به خط کوفی که در باره آن
سخن خواهیم گفت و در آن تاریخ یزدگردی به شکل ناقص ذکر شده است.

غیر از این دو کتیبه پهلوی و کوفی یک کتیبه کوفی دیگر جلب نظر
می‌کند که به فاصله یک‌متر از این دو کتیبه کنده شده است، متن این کتیبه‌چنین
است:

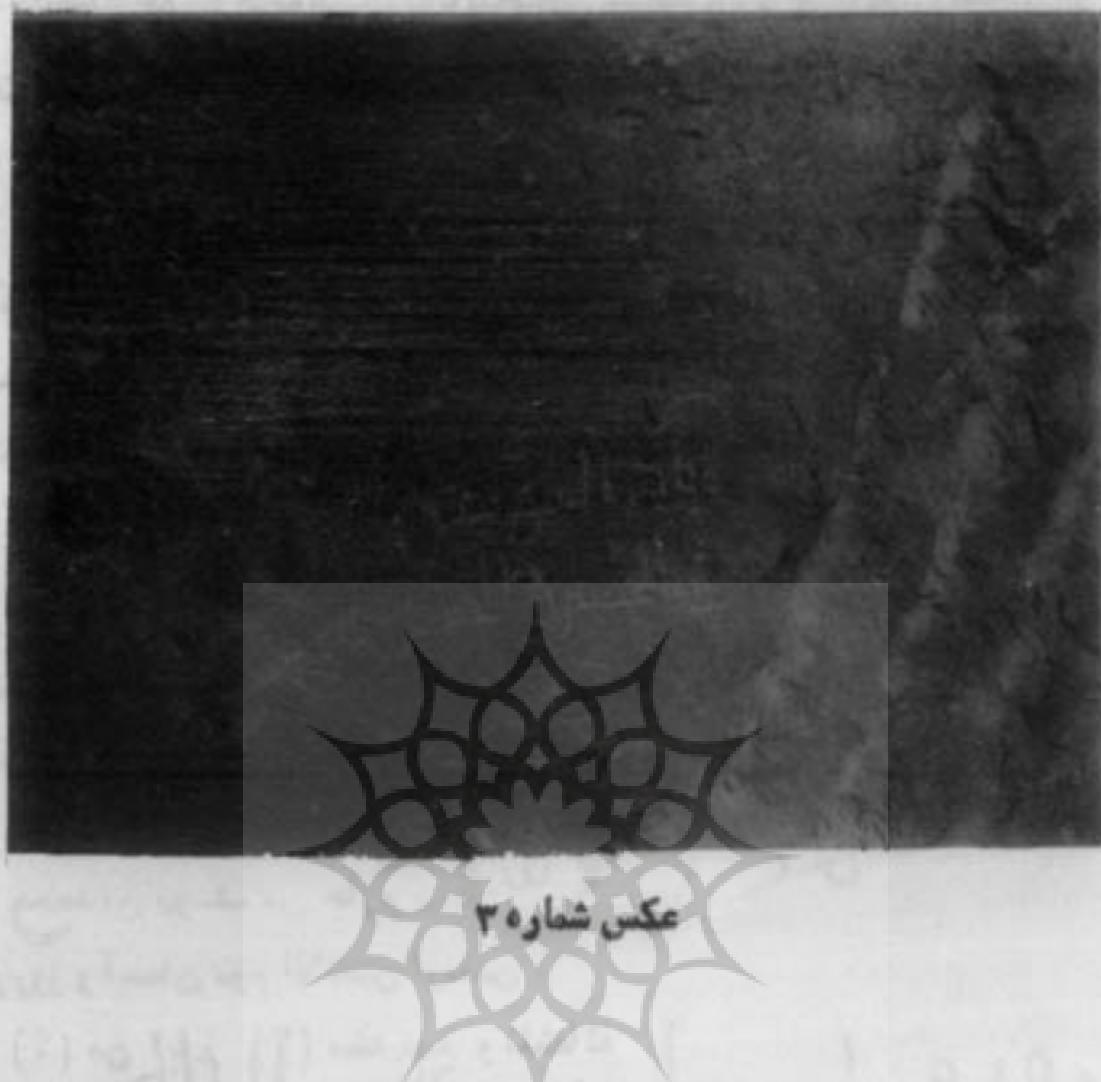
۱- نام حازم بن محمد جنانه در تاریخ‌های مشهور یافت نشد.

چنان که ملاحظه می‌شود تاریخ این کتیبه ۳۰۹ یا ۳۰۷ است و در آن آسمان روز (روز بیست و هفتم هر ماه یزدگردی) مطابق دوشنبه‌روزی از یکماه قمری سال ۳۰۹ ذکر شده است

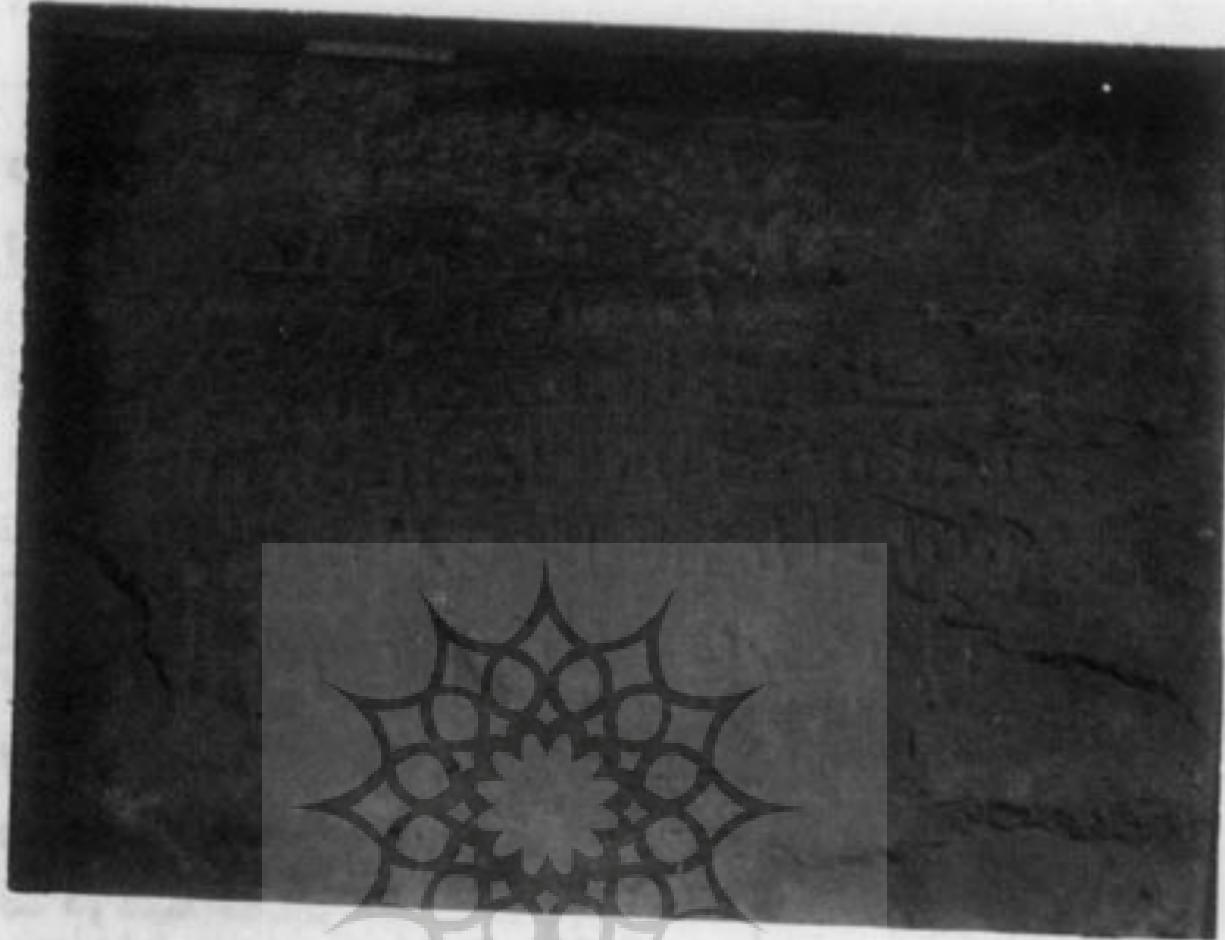
طبق حساب اگر سال را ۳۰۷ بگیریم، فقط یکی از دوشنبه‌های این سال است که مطابق آسمان روز است و آن ۱۹ ربیع الاول برابر ۲۷ مرداد ۲۸۷ یزدگردی و هشتم سپتامبر ۹۱۸ میلادی است. اما اگر سال را ۳۰۹ بگیریم دو احتمال وجود دارد. یکی نهم ربیع الثانی برابر ۲۷ تیرماه ۲۸۹ یزدگردی و ۳۰ ژوئن ۹۲۰ میلادی و دیگری ۱۹ ذیقعده برابر ۲۷ بهمن ۲۸۹ یزدگردی و دوم مارس ۹۲۱ میلادی اگر دومین حساب درست باشد یعنی آسمان روز (بیست و هفتم) بهمن ماه ۲۸۹ یزدگردی برابر نوزدهم ذیقعده سال ۳۰۹ میتوان کتیبه را تا حدی اصلاح کرد. با این حساب چهل روز مانده بود تا سال ۳۰۹ هجری تمام شود و سال ۳۱۰ آغاز گردد. بنابراین کتیبه باید چنین خوانده شود.

ویلد محمد بن یوسف بن حازم بهمن
ماه و روز و آسمان یوم الاثنين اربعين
بقیا (?) من ایام (?) سنه تسع و ثلثمائه

جز این سه کتیبه ۱۱ کتیبه دیگر کوفی که همه کوتاه هستند در روی قلعه دیده می‌شود. جز یک کتیبه که از همه مقصّلتر و مُشَّدِّد‌تر است بقیه یک و دو و سه سطّری هستند و فعلًا "هیچ چیز مهمی در آنها دیده نمی‌شود. مثلًا "یک کتیبه چنین است" و بالتبّی الموتمن و بالحسین والحسن" (عکس شماره ۳)

کتیبه شش سطری که از آن سخن رفت دو اشکال مهم دارد. یکی آن که حروف آن بسیار نزدیک به هم کنده شده و در نتیجه با عکس‌های معمولی تشخیص آنها دشوار است. دیگر این که انتهای سمت چپ کتیبه شکسته و مقداری از قرائن خواندن آنها از بین رفته است. مثلاً "در آخرین قسمت سطر آخر روز آبان خوانده می‌شود اما متسافانه بدنبال آن تاریخ هجری از بین رفته است. مشکل اساسی دیگر این که همین کتیبه بنظر می‌آید با کتیبه دیگری در آمیخته است و بنابراین سطر اول از این کتیبه مشکوک است (عکس شماره ۴) کتیبه دیگر چنانی خوانده می‌شود.

عکس شماره ۴

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

کتیبه‌ای دیگر:

بسر سکا نه و سپیگل بالله و انها طاعر ما و ملاک احسنا
معد رار سع س
بحار بک را بعرر سه و عمل و لندک سمرا لورا و د
نه اس سر زر حرد دار ما صبح
و بعطر و حاص سز فرگره عنده کدر بگ د ۲۰۱۰۰۰۰۰

اگر هر چقدر کوشش کنیم که کتیبه را بخوانیم به عربی روانی نمی‌رسیم و باید

نتیجه گرفت که نویسنده کتبیه "عرب نبوده و احتمالاً" ایرانی کم سواد بوده است.

رویه مرفته در بررسی قلعه بجز یک کتبیه پهلوی که معادل کوفی دارد و کتبیه دیگر کوفی که تاریخ دارد، نمیتوان گفت که بقیه کتبیه‌ها از چه تاریخی و گویای چه چیز هستند اما با توجه به سبک خط میتوان آن‌ها را به شکل زیر دسته بندی کرد. بدینهی است تاریخ کتبیه‌های مذکور به این دسته بندی کمک بزرگی کرده است.

۱- کتبیه پای قلعه (بالای آب انبار) که به احتمال قوی یک کتبیه غیر ایرانی قبل از اسلام است.

۲- یک کتبیه پهلوی با معادل عربی از قون دوم میلادی (سال ۱۶۵)

۳- یک کتبیه شش سطری ناقص که شاید قبل از قرن چهارم باشد

۴- یک کتبیه سه سطری از آغاز قرن چهارم (۳۰۹)

۵- یک دسته کتبیه احتمالاً همزمان با کتبیه فوق الذکر (۴ کتبیه)

۶- دو کتبیه جدیدتر

۷- دو کتبیه جدیدتر از آن دو

۸- یک کتبیه باز هم جدیدتر و علم اشاره و مطالعات فرنگی
با همه این احوال بعید است که آخرین کتبیه پس از حمله مغول کنده شده باشد و شاید همین کتبیه‌ها فقط بازگذاهه آخرین تاریخ آبادانی قلعه است. چنانکه پیداست ظاهراً "قلعه از دوره" مغول ببعد (لااقل) مورد استفاده واقع نشده زیرا هیچ نشانی از چنین استفاده ای دیده نمی‌شود. خرده سفالهایی که در اطراف قلعه پراکنده است همه متعلق به صد سال اخیر و یا غیریهای ایلات کوچ نشین است که برای بیلاق به این منطقه می‌آیند*.

* لازم است از آقای عبدالحمید حسینی دانشجوی موسسه آسیائی که مرا به محل کتبیه‌ها راهنمایی کردند تشکر کنم.